

О.В. Канцедал, студент, Національний Технічний Університет «Харківський Політехнічний Інститут»

ДЕРЖАВНА ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ НА ПРИКЛАДІ МЕТАЛУРГІЙНОЇ ГАЛУЗІ

Порівняно з країнами пострадянського періоду, промисловість України представляє собою приклад низько конкурентної промисловості. Підвищити економічний потенціал країни зможе тільки взаємодія промислового виробництва та наукових інноваційних розробок. Метою дослідження є узагальнення даних стосовно інноваційної політики країни на прикладі металургійної галузі.

В останній час світова фінансова олігархія та транснаціональні корпоративні структури підкорюють своєму впливу технічні, інформаційні та технологічні сфери. [1]. Це призводить до втрачання державою стратегічно важливих підприємств і навіть галузей.

В 2005 році в Україні було створене Державне агентство інвестицій та інновацій. Основними завданнями агентства є участь у формуванні й забезпеченні реалізації державної політики в сфері інвестицій й інноваційного розвитку країни [2]. Загальнодержавна цільова економічна програма розвитку промисловості на період до 2017 року ставить за мету активізацію інноваційно-інвестиційної діяльності промисловості та забезпечення ринку конкурентоспроможними промисловими товарами. За цією програмою, в металургії пріоритет надається технологічному вдосконаленню і технічному переоснащенню основних процесів металургійного перероблення на базі ресурсозберігаючих екологічно чистих

технологій та посилення конкуренції на світовому ринку металургійної продукції [3].

За період дії програми в металургії відбулися такі негативні перетворення: скорочення використання виробничих потужностей, закриття виробництв, зростання та перевищення обсягів імпорту над експортом. До позитивних результатів дії цієї програми належить: підвищення завантаження виробничих потужностей до рівня розвинених країн (70-95%); виконання заходів з технічного переоснащення та модернізації виробництва, що дозволило підвищити вміст заліза в залізорудному концентраті до 67,5% і збільшити обсяги виплавки киснево-конверторної сталі до 68,7%; зменшення питомих витрати коксу та енергоносіїв в аглодоменному виробництві за рахунок вдування пиловугільного палива у доменну піч [4].

Фінансування з державного бюджету на виконання програми наведено на рисунку 1.

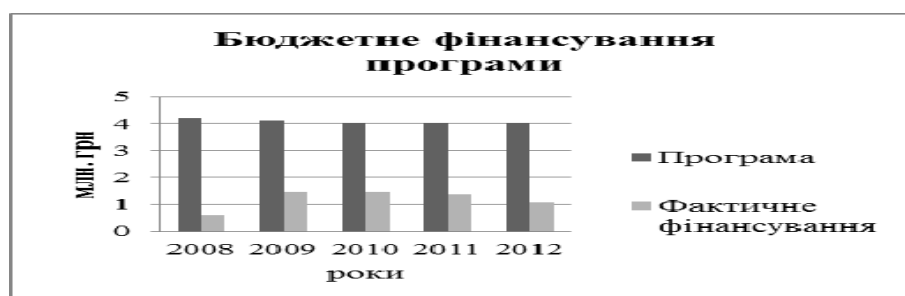

Рисунок 1 - Динаміка фінансування загальнодержавної цільової економічної програми розвитку промисловості

З рисунку видно, що недофінансування державних програм сягає 60-80%. Недостатнє фінансування обмежує реалізацію державної програми і призводить до пошуку інвестиції ззовні, тобто до втрачання державного контролю.

Таким чином, державна інноваційна політика потребує обґрунтованого фінансового підкріплення. В умовах дефіциту коштів стає питання про вибір пріоритетних напрямів фінансування, тобто тих підприємств і галузей, що є найбільш стратегічно важливими для держави.

Список літератури: 1. Экономика и управление инновационной деятельностью. Учебник/ Под ред. Перерва П.Г., Вороновский Г.К., Мехович С.А., Погорелов Н.И.; 2. <http://www.dknii.gov.ua/>; 3. Концепція проекту Загальнодержавної цільової економічної програми розвитку промисловості на період до 2017 року від 9 липня 2008 р. № 947 –р.; 4. Звіт про виконання «Державної Програми Розвитку та Реформування Металургійної галузі на період до 2017 року».